

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 18 maja 2021 r.

BADK.DPK.133.99.2021

P10-38/21	Data wpływu petycji 12, 15 i 19 kwietnia 2021 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 17 maja 2021 r.

**PORZĄDKOWANIE SYSTEMU PRAWA,
ZMIANA PRZEPISÓW USTAW:**

- **O INFORMATYZACJI DZIAŁALNOŚCI PODMIOTÓW
REALIZUJĄCYCH ZADANIA PUBLICZNE,**
- **O OPLATACH W SPRAWACH KARNYCH,**
- **O KSZTAŁTOWANIU USTROJU ROLNEGO,**
- **O PLANOWANIU I ZAGOSPODAROWANIU PRZESTRZENNYM.**

WNOSZĄCY PETYCJE: trzy petycje indywidualne

Sebastian Adamowicz

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu uaktualnienia przepisów.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji wnosi o wprowadzenie zmian w ustawach:

– z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w zakresie uchylenia art. 61 ust. 2 pkt 3, w którym jest odwołanie do uchylonej ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych;

– z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, w zakresie uchylenia art. 13 ust. 1 zd. 2 i dodanie w art. 14 po wyrazie „państwowe” wyrazów „samorządowe”;

– z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, poprzez uchylenie art. 18 ust. 1 jako bezprzedmiotowego wobec wejścia w życie ustawy o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa;

– z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez uaktualnienie tytułu ustawy w odesłaniu zawartym w art. 36 ust. 4a tej ustawy oraz skreślenie wyrazu „nie” w art. 9 ust. 5 tej ustawy.

Uzasadnieniem dla wprowadzenia zmian jest dbałość o porządek systemu prawnego oraz uaktualnienie treści przepisów.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346 ze zm.) w **art. 61** ust. 1 stanowi, że ilekroć w przepisach dotyczących informatyzacji zawartych w odrębnych ustawach jest mowa o:

1) elektronicznym nośniku informacji, elektronicznym nośniku informatycznym, elektronicznym nośniku danych, komputerowym nośniku informacji, komputerowym nośniku danych, nośniku elektronicznym, nośniku magnetycznym, nośniku informatycznym albo nośniku komputerowym – należy przez to rozumieć, w przypadku wątpliwości interpretacyjnych, informatyczny nośnik danych;

2) danych elektronicznych, danych w postaci elektronicznej, danych w formie elektronicznej, danych informatycznych, informacjach w postaci elektronicznej albo informacjach w formie elektronicznej – należy przez to rozumieć, w przypadku wątpliwości interpretacyjnych, dokument elektroniczny.

Zgodnie zaś z ust. 2, przepisu ust. 1 nie stosuje się do przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim oraz ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych.

Ustawa z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w **art. 13** ust. 1 stanowi, że w sprawach z oskarżenia publicznego, w których wyłącznym oskarżycielem stał się oskarżyciel posiłkowy, oraz w sprawach z oskarżenia prywatnego, w razie uniewinnienia oskarżonego sąd wymierza oskarżycielowi posiłkowemu albo prywatnemu opłatę w wysokości od 60 zł do 240 zł, jednakże jeżeli oskarżony nie został uniewinniony od wszystkich zarzucanych czynów – sąd może, biorąc pod uwagę ilość i rodzaj zarzutów, od których oskarżony został uniewinniony, wymierzyć opłatę niższą albo odstąpić od jej wymierzenia. Opłaty nie wymierza się, jeżeli uniewinnienie nastąpiło z przyczyn wymienionych w art. 31 § 1 Kodeksu karnego.

Zgodnie z **art. 14** ustawy, instytucje państwowe i społeczne występujące w charakterze oskarżyciela posiłkowego lub oskarżyciela prywatnego nie ponoszą opłat.

Ustawa z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1655 ze zm.) w **art. 18** ust. 1 wskazuje, że ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o „Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa”, należy przez to rozumieć Agencję Nieruchomości Rolnych.

Zgodnie z ust. 2 przepisu, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Agencja Nieruchomości Rolnych staje się następcą prawnym Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) w **art. 9** ust. 1 stanowi, że w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwanego dalej „studium”.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając ustalenia strategii rozwoju województwa i planu zagospodarowania przestrzennego województwa, a także strategii rozwoju ponadlokalnego oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem (ust. 2).

Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy (ust. 3).

W myśl ust. 3a przepisu, zmiana studium dla części obszaru gminy wymaga dokonania, zarówno w części tekstowej jak i graficznej studium, zmian w odniesieniu do wszystkich treści, które w wyniku wprowadzonej zmiany przestają być aktualne.

Ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (ust. 4).

Zgodnie z ust. 5, studium nie jest aktem prawa miejscowego.

Ustawa w **art. 36** ust. 4 stanowi, że jeżeli w związku z uchwaleniem planu miejscowego albo jego zmianą wartość nieruchomości wzrosła, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość, wójt, burmistrz albo prezydent miasta pobiera jednorazową opłatę ustaloną w tym planie, określoną w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości. Opłata ta jest dochodem własnym gminy. Wysokość opłaty nie może być wyższa niż 30% wzrostu wartości nieruchomości.

Zgodnie z ust. 4a, opłaty, o której mowa w ust. 4, nie pobiera się w przypadku nieodpłatnego przeniesienia przez rolnika własności nieruchomości wchodzących w skład gospodarstwa rolnego na następcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2021 r. poz. 266) albo przepisów w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Renty strukturalne” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 wydanych na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 1371). W przypadku zbycia przez następcę nieruchomości przekazanych przez rolnika przepisy o opłacie, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio.

OPRACOWAŁA

Monika Ruszczyk

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz